

A tanú

2012 július 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

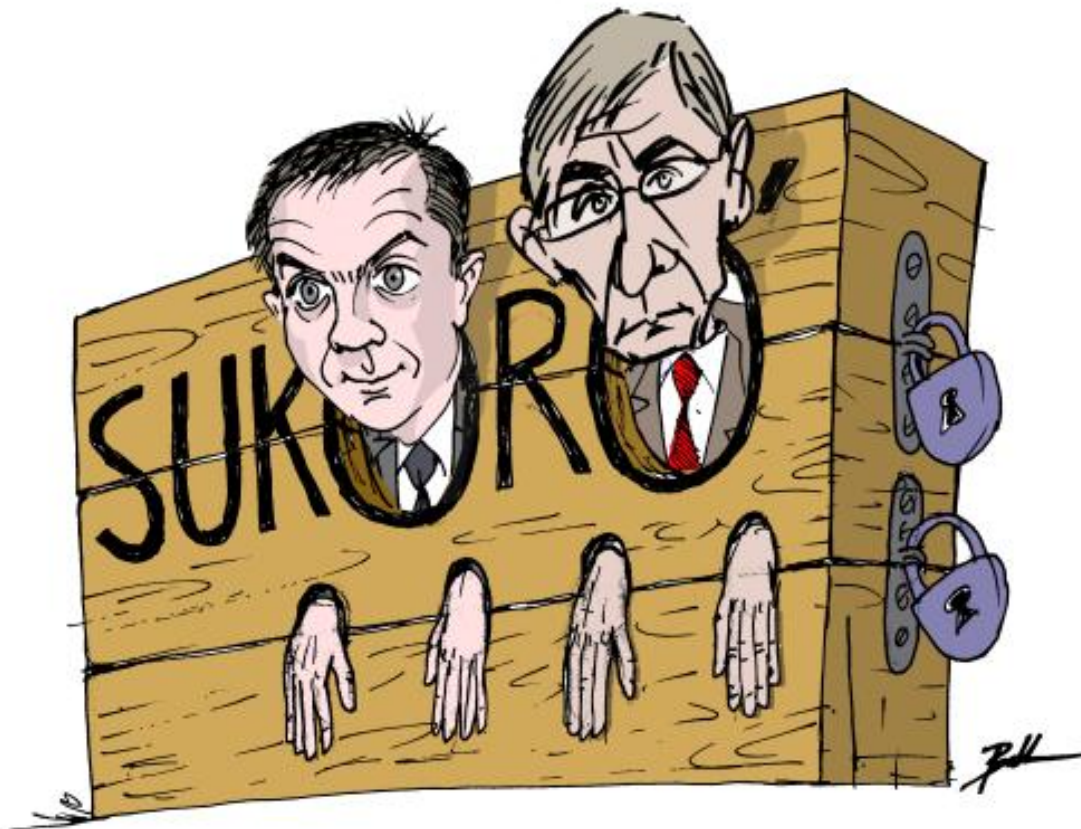
Még nincs értékelve

Mérték

Bizonyítottság hiányára hivatkozva az ügyészség nem emelt vádat Gyurcsány Ferenc ellen a Sukoró-ügyben. A volt miniszterelnökkel szemben hivatali visszaélés alapos gyanúja miatt folytatott eljárást a Központi Nyomozó Főügyészség.

Az ügyészség most, miután nagy csinnadratta közepette kilenc hónappal ezelőt meggyanúsított egy volt kormányfőt, mostná kezeit. Most azt szeretnék lenyomni a közvélemény torkán, hogy Gyurcsány esetében „a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése, és az eljárás folytatásától sem várható eredmény”.

Keresztes Imre ügyész most azt szeretné elérni: fogadjuk el, hogy ez így „rendjén van”, hiszen „a vádemelés nem azonos bizonyítottsági szint a gyanúsítással”. Az ügyészség döntéséből az olvasható ki, hogy a volt kormányfőt nem találták ugyan ártatlannak a vizsgálat során, de nem sikerült bizonyítékokkal alátámasztani azt sem, hogy elkövette a hivatali visszaélés bűncselekményét. Most be kellene érünk azzal, hogy a nemzeti vagyonkezelő két volt vezetője, a pénzügyi tárca egykori államtitkára, egy értékecselő és egy ügyvéd vigye el a balhét a Sukoróra tervezett beruházás kormányzati szintű döntéseket – köztük jogszabályalkotást is – igénylő ügye miatt, amelyet nem lehetett nyélbe ütni a miniszterelnök akarata, egyetértése, vagy akár csak jóváhagyása nélkül.

Vajon miért nem sikerült bebizonyítani Gyurcsány kriminális szerepét az ügyben?

Ma már minden közügyeink iránt érdeklődő polgár pontosan tudja, hogy a külföldi befektetői csoport, amelyik kaszinóberuházást tervezett a Velencei-tó partjára, Gyurcsánnyal tárgyalt 2008 májusában. Ott dőlt el – a kormányfő irányításával – a beruházók kérésére, hogy az állami ingatlanok tulajdonjogát csere útján szerzik meg, hogy elkerüljék a pályázatát és ezzel együtt a versenyt. És Gyurcsány döntött: a befektetőknek biztosított kizárólagos elnyerést és a gördülékeny végrehajtásról. Ki más dönthetett volna minderről a végrehajtó hatalom feje helyett? A sarki főszerecs?

Pénteken az ügyészség csütörtököt mondott. Valakinek ezért felelnie kell, hiszen vagy alaptalanul gyanúsították meg Gyurcsányt, vagy nem vitték végig megfelelő alaposítással a vizsgálatot. Hiszen ha tanúként faggatták volna az ügyben játszott szerepéről, igazmondási kötelezettséggel lett volna köteles válaszolni a kérdésekre, míg gyanúsítottként röhögve tagadhatta meg a vallomást.

Ez most már, úgy tűnik, veszett fejsze nyele. De legalább árulják el, miféle politikai erők nyomására született ez a döntés! Legalább azt mondják meg, van-e köze a faramuci ügyészségi döntéshez annak, hogy az amerikai nagykövetség – a belügyeinkbe való beavatkozás ódiámát is vállalva – a legfontosabb ügyészt és az elszámoltatási

kormánybiztost abajgatta a szocialista politikusokat érint? büntet?eljárások kapcsán.

Úgy t?nik, mintha Gyurcsány se lenne képes feldolgozni ezt az érthetetlen döntést. Ezért viselkedhet úgy, mint aki kényszerzubbonyért kiált. Nem csoda, hogy ?rjöng, hiszen most fosztották meg ?t attól, amir?l annyit álmodozott, hogy majd a kamerák keresztüzében fogja eljátszani a politikai üldözött szerepét, „pokollá téve” vádlói életét. Most, hogy ez a terve füstbe ment, magából kikelve követel bocsánatkérést feljelent?jét?l, az LMP-s Schiffer Andrától, és

lemondást a bocsánatkérés mellé az „alávalónak” nevezett legf?bb ügyészt?l, Polt Pétert?l. Most már a tanú szerepére készül, aki majd megvédi a társait. Csakhogy tanúként a színtiszta igazat kellene mondania. Az ?szödi beszéd fordulatával élve: reggel, éjjel meg este.

mno.hu - Torkos Matild

Ajánló